

Előfizetési árak:
 Egy évre ———— 12 ft.
 Félévre ———— 6 „
 Negyedévre ———— 3 „
 Egy hónapra ———— 1 „
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Fleits Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszo-
 larnások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
 Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-5 szám,
 hová a lap szellemi részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el
 Azonkívül az összes hirdetői
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

A nagyhatalmak és Szerbia.

Nagybecskerek, július 9.

A „Pester Correspondenz”-nek egy bécsi, diplomáciai körökből eredő tudósítása konstatálja, hogy a Bécsben székelő nagykövetségeknél a szerbiai folytonos kormányváltásokat illetően a legnagyobb közönyt jut kifejezésre, a mennyiben politikai érdekek jönnek mellette kérdésbe. Annak a nézetnek adnak kifejezést, hogy tisztán szerb belügy az, vajjon a szerb királyság alattvalói akarnak-e önálló állami szervezetet fenntartani, vagy nem. Szerbiának egy esetleges financiai szűzessége, avagy európai hitelezőinek megrovódítása annyira ártana az önálló szerb állam létképességében való hitnek, hogy diplomáciai körökben ezt az eshetőséget lehetetlennek tartják.

A szerb királyi család nagyon jól tudja azt, hogy Szerbia nemzeti becsülete és éppen a szerb nép függetlenségi érzelme a királyság legvitalisabb érdekeinek védelmére, a legkategorikusabb módon követeli ama kötelezettségek becsületes teljesítését, melyeket Szerbia a külfölddel szemben vállalt magára. A mi e pontot illeti, hivatalos forrásból eredő értesülések alapján konstatálható, hogy az érdekelte nagyhatalmak közül többen el vannak határozva ama kötelezettségük alapján, mely szerint védelmükbe venni tartoznak azokat az alattvalóikat, a kik a szerb állam hitelezői, hogy nem fogják halgatag túrni a financiai szűzesség kísérletét Szerbia részéről. Ez már azért is lehetetlen, mert ha Szerbiában a becsületes állami rendnek csak a legnélkülözhetlenebb és legkezdtelegesebb következményeit teljesítik is, ez a kis királyság az illető kormányok által meghaligatott pénzügyi szaktekintélyek nézete szerint tényleg képes kötelezettségét a külfölddel szemben becsületesen teljesíteni.

Nem is kételkednek tehát sem a német, sem az angol nagykövetségen, sem a külügyminiszteriumban, hogy Szerbia mindent el fog követni, hogy financiai és politikai becsületét a reá háruló pénzügyi kötelezettségek teljesítése által megóvja, mert a Belgrádból érkezett tudósítások alapján a fiatal Sándor király érinthetlen loyális szándékai iránt teljes bizalommal vannak. Eppen az utolsó, Belgrádból hivatalos uton érkezett értesítések alapján ismeretes, hogy Sándor király saját nyilatkozatai szerint erősen elhatározta magában, hogy a szerb királyság állami becsületét és függetlenségét minden körülmények közt abban is megóvja, hogy Szerbia az állami hitelezőivel szemben vállalt kötelezettségeinek becsületes teljesítése által elnyerje az előrehaladó, minden irányban független fejlődés egyetlen biztos utját.

Ha tehát, miben nem kételkednek, Szerbia az eddigi partanarchia roppant nehézségeit és a Belgrádban permanenciában levő számtalan miniszterváltást az állami pénzügyek becsületes rendezése által végre leküzdötte, ezért az érdem egyes-egyedül Sándor király örvendetes erélyének és megbízható loyaltásának köszönhető. Hiszik is, hogy ha Sándor király a Szerbiára nézve legnehezebb állam-pénzügyi rendezés kérdését megoldotta, sikerülni fog neki királyságában a kormányzás ép oly nélkülözhetlen állandóságát is elérni.

A szabadelvű párt szervezése, melyet erélyes publicisztikai közremunkálása általa vidéki sajtó is előmozdította, mint Erdélyből, Délmagyarországból és az északi megyékből jelentik, folyton igen szépen halad előre. Ha ezt a szorgalmas szervezési munkát a szabadelvű párt vidéki

szervezésének kiegészítése végett fáradhatlan, folytonos publicisztikai agitáció által a választásokig következetesen fenntartják, akkor kétségtelen, hogy a szabadelvű párt számos új mandátumot hódít és tekintélyesen megerősödött számban fog báró Bánffy Dezső miniszterelnök vezetésével a jövő választásokból kikerülni. Akkor aztán meg is lesz az kívánatos, a szabadelvű érzelmi ellenzékiek által szintén kívánt eredmény, hogy a néppárt végkép ki lesz küszöbölve a magyar parlamentárismus egészséges szervezetéből.

Az épülő Szerb-Bóka.

Szerb-Bókán, július 7-én.

Ott hol még alig két hónap előtt a viruló gazdaságokat elborított Temes hullámai jelezték csak az utazóvalakat, a hol valaha Szerb-Bóka legszebb házai állottak, — s ott a hol a romboló árnak a medrébe történt visszatérése után a lakosságnak száza a törmelletekből épült kunyhókban sirva néztek naponta azon kietlen romhalmazokat, a melyek alá nemcsak minden szegényes házi eszközük, de minden reményüket is temetve tudták arra nézve, hogy ott még egyszer biztos fedél alatt pihenőre hajthatják edes otthonukban fejüket — ott, hálá Torontálmegye s közvetve az egész ország áldozatkészségének, az összedőlő régi lakhelyek helyett ma már a jó szivek filléreiből készült új házak egész hosszú sorai állanak.

Június 11-én kezdte meg a segélybizottság az építkezési segély kiosztását s ma 83 felépítendő házból már mintegy 50 fedél alatt — 18 pedig építkezés alatt áll s mind a 83 háznak a hó végeig leendő felépülése biztosra vehető.

Erzékenyebb-érzékenyebb jelenetek játszódnak le, a mint egy-egy szegény asszony zo-

A „TORONTÁL” TÁRSZÁJA.

Szabad-e hazudni.

Írta: Francisque Sarcey.

Berlinben történt. Egy legelőkelőbb társaságból való hölgyet, Perponcher grófnőt terhes tanuképen megideztek egy botrányos válópörben. Vallomástételének során a vádlott védője félbeszakítja a grófnőt és ezt a kérdést intézi hozzá: — Asszonyom, volt önnek viszonya az orvosával?

S keresztülviszi a tanu meghitteltetését. A grófnő esküre emelt kézzel kijelenti, hogy soha, de soha sem volt ilyen viszonya az orvosával. Mire az ügyvéd nyomban felmutat egy készletben tartott okmányt, a melyből tagadhatlanul és a leghatározottabban kiviláglik, hogy igenis volt viszonya a grófnőnek az orvosával. Az államügyész indítványára a grófnőt még a tárgyalás folyamán hamis eskü vádjá miatt letartóztatták. Egyidejűleg elrendelték az orvos letartóztatását is, mint a ki a grófnőt a hamis eskütételre felbiztatta.

— Nem találják ezt az egész dolgot kissé nagyon is — rendkívülinek?
 Ugy tetszik, vannak esetek, amelyekben nemcsak meg van engedve a hazugság, de sőt szükséges kötelezőszerű is. Még a vallás is különbséget tesz a hazugságok között; elősmeri a szükségbeli és a tréfás hazugságot. S ha nem is ajánlja, de jogosultnak mondja. Semmi rosszat nem lát benne, ha hazudunk egy kicsit, vagy akár egy nagyot,

oly csóából, hogy valakinek ez által szolgálatot tegyünk, vagy ha csak e-upán azért is, hogy azáltal kedveskedjünk valakinek.

Azt mondja egy haldokló az orvosnak: — Doktor ur, mondja meg nekem az igazat, a tiszta igazat: van-e egy szikra reménység, hogy kibőljök a bajomból? Esküdjék meg, hogy őszintén válaszol és nem titkol el semmit!

Az orvos megesküszik minden szentekre. Tudja azonban: ha megmondaná neki, hogy emberi számítás szerint alig van még hátra egy pár órája, s hogy oda minden reménység, megfosztaná a beteget minden még megmaradt energiájától, bátorságától, ellenállási képességétől.

— Nyugodjék meg! — mondja tehát az orvos, nem tartunk még olyan messze. Veszélyben forog, nem tagadom, hanem azért felelek önért.

Az orvos hazudik, s a mi még tetézi ezt, hazudik adott szava, esküje ellenére. A vallás feloldozza, mert szükségbeli hazugság volt, s az egész világ helyesli. Tessék elképzelni, hogy valami őszinteségi roham hatása alatt ahhoz a szegény ördöghöz így szolt volna az orvos: — Hát bizony, barátom, szedelőzködjek össze utolsó utazására; itt az ideje!

Ha erre a nyájas vigasztalásra a beteg, a kin hirtelen erőt vett a sötét kétségbeesés, erejét veszve meghal, úgy bizonyára hülyének mondanák azt az orvost, s valjuk meg meg is érdemelné, hogy így nevezzék.

Ilyenképen nagyon sok eset van, a melyben nemhogy igazat kellene mondani, de köteletség hazudni.

Ugyan kérem! Hát a törvény nyílt színe

elő való az, ilyenforma kérdést intézni egy hölgyhöz

— Asszonyom, volt ön ennek meg ennek a kedvese?

Ez a hölgy grófnő, nagy ur nő; de lett legyen volna bár egyszerű varrónő csak, válaszolhatott-e volna az ilyen gyengédtelen indískrért kérdésre egyebet, mint ezt: „Ehhez senkinek semmi köze! Törődjék az ur a maga bajával, engem pedig hagyjon nyugton, s ne legyen olyan nagyon kíváncsi!”

Emlékeznek talán, mit válaszolt Béranger nagyanyja unokáinak arra a kérdésre, hű volt-e a férjéhez?

„Oh sur cela je me tais bien!
 À moins qu'à lui Dieu ne m'appelle,
 Mon confesseur n'en saura rien.”

Es ha valaki elég indiszkrét, egy nőt, ilyen kényes dolog felől kérdésekkel faggatni, ha ragaszkodik ahhoz, hogy ez a nő erre — még hozzá hit alatt — feleljen is... nős, akkor annak az illetőnek éppenséggel nincs igaza és aligha a rövidebbet nem huzza, mert a nő bizonyára joggal fogja válaszolhatni:

— Nem, sohasem voltam a kedvese annak, a kiről ön beszél! Esküszöm mindenre amire kívánják!

— Nekem azonban bizonyítékaim vannak asszonyom, arra nézve, hogy ön igenis a kedvese volt annak az urnak. S azok a bizonyítékok, ime itt vannak.

— Ah! Hát a bizonyítékok már jó eleve a zsebében voltak! Akkor ön, uram ripők: mert ha azokra a bizonyítékokra a pörben szüksége volt, elő kellett volna velők állania azonnal s nem szabadott volna engem kintpadra fessitnie

kogva vezeti be gyermekeit cseréppel fedett új szép otthonába, a melyet valaha kukoricaszárral fedett házikójában szőtt legmerészebb álmaiban sem mert volna a magáénak képzelni, áldva mindazokat, a kik e boldogságot nekie és gyermekeinek megteremtették.

S jellemző, hogy a legtöbbje a segélyzeteknek még most sem akarja elhinni, hogy az áldozatkész közönség jó szívének köszönheti boldogságát, hanem egyre kérdezik: hogy mily feltétel és idő alatt tartoznak visszafizetni a segélyösszeget; sőt voltak olyanok is, a kik bementek Mólóra s ott a telekkönyvben nézték, hogy nincs e az ingatlanukra bekebelezve.

A segélybizottság Molnár Sándor elnöke alatt állandóan működik, s a házak építése a bizottságnak felügyelete alatt történik, a mely utóbbinak az az intenciója, hogy valamennyi új ház cserépfedéllel legyen ellátva, a mi sikerülni is fog.

A segélyösszegek még naponta érkeznek s a legutóbbi kimutatás óta a következő adományok érkeztek az építkezési alapot kezelő torontál-szécsányi takarékpénztárba:

64. sz. gyűjt. iv. Hazai takarékp.	25 frt — kr.
107. " " " Bars várm.	7 frt 50 kr.
23. " " " Molnár Artur	4 frt — kr.
171. " " " Chemez fbró	4 frt — kr.
80. " " " Balázs Iván	13 frt — kr.
170. " " " Bielek fbró	12 frt 30 kr.
169. " " " Tallián főbiró	43 frt 90 kr.
38. " " " Jankó Agost	1 frt — kr.
Dr. Gyertyánffy Jenő fbró	24 frt 20 kr.

Eddig kiutalványozott segélyösszeg:	6825 frt — kr.
Pénztári maradvány:	1281 frt 17 kr.
Még be nem folyt, de bejelentett segély czirka	1000 frt — kr.

M—r.

HIREK.

Tájékoztató.

Július 12. A karinthei énekváltott hangverseny.
Augusztus 20. Az ipartestület zászlószentelése.

A gőzfürdő naponta reggeli 6 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— **A miniszterelnök Nagybecskereken.** Báró Bánffy Dezso miniszterelnök, ki vasárnap reggel érkezett Nagybecskerekre, két napig tartózkodott városunkban. A miniszterelnök, ki mindennemű hivatalos fogadtatás mellőzését kérte, kizárólag családi körben, báró Feilitzsch Berthold tb. főjegyző házában, kinek neje tudvalevőleg báró Bánffy leánya, töltötte idejét. Tegnap délből veje társaságában

s a hamis eskü-tétel szomorú szükségességére kényszerítette. Hamisan esküdtem, igen, de bármelyik nő helyemben szintugy hamisan esküdött volna; — hamisan esküdtem, mert lehetetlen volt másképpen cselekednem, a bűnös ebben azonban én uram, mert én követeltem tőlem ezt a hamis esküt.

Látványos ebből a történetből, hogy a bírák a Spree partján csak olyanok mint a Szajna mentén. Hogy engedhetett egy törvényszéki elnök egy ügyvéd szeszélyének, a mely szeszély egy nőt a vádlottak padjára hozott s kényszerítette vagy feladni saját gyalázatát, vagy hamisan esküdni?

S honnan volt meg egy bírósági személynek az a szomorú bátorsága, hogy felállván, megbüntetését javasolja egy szerencsétlen nőnek, a ki lélekének gyötrelmes kínlásában megtagadta az igazságot, s nem esküdött igaz lélekkel? S hogy vonhatta be vádbeszédébe az orvost, a ki ebben az esetben bűnrésze a hölgynek? "Ó volt az, aki a hazugságra felbuzgatta a nőt" mondotta az ügyész. Hát hogy az ördögbe ne bízta volna? Persze hogy bízta! Hisz csinos egy dolga volna, ha valaki arra ösztökélne a kedvesét, hogy ez palam et publice vallja be viszonyukat. Ha mondott neki valamit, ugy bizonynyal csak azt mondta "Tagadja kerekén! Mindent tagadj! Majd én is tagadok!"

S még bűnül rójják fel a férfiak, hogy adta, a nőnek, hogy megfogadta a tanácsot! S még becukják s büntetést mérnek rájuk, hamis eskü bűntette miatt!

Az egész dolog neveléses inkább mint visszatartó.

átment Elemérre, hol ebédre Papp Géza országgyűlési képviselőnek volt vendége, délután pedig látogatást tett a kereskedelmiügyi miniszterjédesanyjánál, özv. Daniel Augusta urnónél. A miniszterelnök tegnap hétfőn este visszautazott Budapestre.

— **A vörös keresztgyelet Jótéteményei.** Az orsz. vöröskeresztgyelet központi igazgatósága Borcsa és Bányos árvisszujtotta községeknek 1000 forintot adományozott olyképpen, hogy 800 frtot a nebecskereki, 200 frtot a panaszvói vöröskeresztgyeleti választmányra küldött kiosztás végett.

— **Délmagyarországi tanítógyűlés.** Mint olvasóink előtt ismeretes, a mai napon kezdődik Uj Aradon a délmagyarországi tanító egyesület évi közgyűlése. A nagybecskereki tanítószékhelyen az alkalommal nem kevesebb mint 10 tanfőú képviseli és pedig: Sziklay tanfelügyelő, Báayai Jakab, Brájjer Gyula, Gockler Lajos, Redi Ferencz, Szabo Sándor, Szilvassy János, Váry Mihály és Végling István tanítók, kik a tegnapi déli vonattal utaztak el innen Uj Aradra.

— **A Mihálkovits alap.** A következő sorok közlésére kértünk fel: Szives tudomás céljából van szerencsém mindazoknak becses tudomására hozni, kik a magas miniszterium által jóváhagyott Mihálkovics-féle örökös alapítványhoz hozzájárultak, hogy ez évben az istvánföldi államiskola vizsgáin a magyar nyelv terén legszébb előmenetelt tanúsított német ajkú tanuló között 20 korona osztatott ki, vagyis osztályonként egy-egy 4 koronával. Díjat nyertek: Wagner György I. o., Meiszner Katalin II. o., Lafleur József III. o., Andress Miklós IV. o., Hipfel Miklós V. osztályu tanuló. Kiváló tisztelettel Demko Belánszky Ferencz, Mihálkovics-alap kezelője.

— **Papszentelés.** A temesvári róm. kath. papnövelde utolsó tanfolyamát az idén bevezetett theologusok közül tizenegyen szenteltek fel vasárnap áldozarokká. Az unnepeyes szertartást Dessewffy Sándor megyes püspök vezette nagy segédlettel. Ez alkalommal a szemináriumi templomban reggel fél 8 órakor nagymise volt, melyen az előzőleg Németh József folsz. püspök által alsóbb rendeket nyert theologusok, a papnövelde tanári kara, és a központi papság vett részt. Misa után a következő jelöltek szenteltek áldozarokká: Dienes Adorján, Gáspár Ferencz, Kern Agoston, Kiss Ernő, Kiss János, Mayer János, Marifly József, Moravetz Gyula, Schütz Miklós, Szabados István, Wilkomm Adam, Dessewffy Sándor püspök a felszenteltekhez megható beszédet intézett és az egyházi szertartás után megvendégezte az újjelkeszeket.

— **Halálozás.** Mint a délutáni órákban őszinte részvétellel értesülünk, városunk egyik legtipikusabb alakja, Wiltschgo Rezső zenetanárma délből 73 éves korában megbalt. A megboldogult egy időben zenei életünk központja volt, s egy egész generáció neki köszönheti azt, amit

— Ha itt pörbe kell fogni valakit, ugy elsősorban az az ügyvéd volna vád alá helyezendő, aki e szerencsétlen nőhöz oly szemtelen kérdést intézett; másodsorban az a törvényszéki elnök, a ki nem elégedett meg azzal, hogy nyugodtan elúrta a kérdés-feltevést, hanem még rá is dupláz és követeli az esküt; s végül az az államügyész, a ki kötelességének vélte hamis eskü miatt vád alá fogni a nőt és állítólagos büntetését.

Ősök azt mondják, hogy ezek németországi állapotok, s kár velük foglalkoznom. Csak-hogy ebben az incidensben, melyről a berlini krónika nyomán megemlékeztem, fel lehet ismerni azt a szellemet, a mely a törvény emberét általánosságban áthatja; nemcsak Berlinben, de nálunk is és mindenütt.

Nem volt e még rá eset nálunk is, hogy valamelyik törvényszéki elnök nyilvános ülésen minden szükség nélkül felolvastat olyan női levelet, melyek megvalóalozók egész családokra nézve? Nem vizik e fölösleges kikérdezésekkel az indiszkrétziót a legszélső határig?

Nem vájkálnak e, ugyszólván, a vádlottak magán életében, nem fordítják-e ki gyakran a nyilvánosság színe előtt, ugy mint egy zsebet?

Egy hóbortos vádlott egyszer vak dühében a törvényszéki elnök fejéhez csapta — egyéb csapni-való híján — a félczipőjét. Szinte hajlandók vagyunk ezt mentgetni. S vajjon lélektanilag nem lett volna könnyen érthető, ha Perponcher grófné azoknak a burkus bírának szintén a fejükhöz vágja a félczipőjét?

a zenéből tud. Régebben egy leánynevelőnek is volt tulajdonosa, de ez megszűnt a női zárda megnyitásával. Wiltschgo, ki fiatalabb éveiben társas életünk legagilisabb tagjai közé tartozott, széles látókörű művelt ember volt, ki különösen zenei téren sok érdemet szerzett magának. Azok a bizonyos régi jó idők, amikor a fiatal emberek és leányok a nap fáradaimai után egy kis zenével, énekkel vagy műkedvelői előadással szórakoztak, legnagyobbbrészt az ő nevéhez fűződnek. Az utóbbi években sokat betegeskedett, s ma megszabadította a halál kinjaitól. Nyugodjék békében!

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Wiltschgo Rezsőné, született Hopfes Carolin ugy a saját, mint az aluirottak nevében mélyen szomorodott szívvel jelenti, hogy hön szeretett felejtethetlen férje Wiltschgo Rezső folyó év július hó 9-én délelőtt fél 12 órakor rövid de kinos szenvedés után, élete 73-ik évében jobb létre szenderült. A kedves halott hűt tetemei f. hó 10-én d. u. 5 órakor fogtak a melenczer-ut 5. számú házból a helybeli róm. kath. temetőben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 11-én délelőtt 10 órakor a helybeli róm. kath. plebania templomban fog az Urnak bemutatni. Nagybecskerek, 1895. júl. 9-én. Aldott legyen eméke! Wiltschgo Leopoldin, Bence-Wiltschgo Mária, gyermekei. Bence Beá, veje. Bence Mariska, Bence Agoston, unokái.

— **Felhívás.** A szerbbókai árvizkárosultakat segélyző bizottság aluirott elnöksége újból teljes tisztelettel megkeresi mindazon törvényhatóságokat, egyesületeket, intézeteket és személyeket, a melyek a bizottság által kibocsájtott törzkönyvezett és számozott gyűjtőlevelek birtokában vannak, hogy azokat a lehető legrövidebb idő alatt a gyűjtött segélyösszeg kapcsán a torontál-szécsányi takarékpénztár mint gyűjtőpénztár, nemleges eredmény esetén pedig a segély-bizottságnak Szerb-Bokán megküldeni kegyeskedjenek, hogy e bizottságnak a leszámolás lehetővé tételéért.

Gyűjtőlevelek elhanyagolása vagy elvesztése esetén is szives levélbeni értesítést kérünk, hogy ez alapon a törzkönyvbeni kivétel eszközölhető legyen. H-Bokán, 1895. július 5. Molnár Sándor, segélybizottsági elnök.

— **A nagykomlósi regény.** N. Komlóson nemcsak az oláh férfiak híresek: az asszonyok is méltó párjaik. A férfiak is szeretnek ott aratni, a hol más vetett és ott szüretelni, a hol más kapalt. A dupla kötenyes fáták látván a jó példát, saját terjeiket csalják és lojak meg. Így tett Zsian Nikolai odaváló oláh paraszt neje is. Mikor Nikolai másfelé járt, addig felesége elszállított mindent, fehérneműt, pénzt, körülbelül 100 korona értékben, balkézről való urához, Riszta Iliehoz, a kivel azután megszökött, terjenek csak a szarvait hagyván meg. Mikor Zsian h zajtott, mindjárt észrevette az asszonyt és a holmi eltűnését, szaladt is menten az előljársághoz, de erre amazok már a harmadik határban jártak. Még maig sem sikerült a tolvaj asszonyt elcsipni.

— **Salner János alezredes.** Salner János, a 20. sz. hadosztály tüzerezed parancsnoka tegnap este 6 órakor hosszas szenvedés után, életének 53 ik évében Temesvárott meghalt. Az elhunyt azelőtt Bécsben szolgált a 2. tüzerezedben s ez évi marcius hónapban nevezetett ki ezredparancsnokká Temesvárra.

— **A 18-ik §.** Igen régi szokás az nálunk, hogy az özvegy asszony csak akkor megy újra férjhez, ha a gyászév letelt. Olyan esetek, a mikor a vigasztalódo özvegy már a gyász első hónapjaiban új nevet vesz föl, ritkán fordultak elő, kivéve a zsidókat, a kiknél a gyászévet nem szokás bevárni. Nos, hát a jövőben az özvegyasszonyoknak (meg az elvált asszonyoknak is) mindig be kell vární 10 hónapot s csakis a tíz hónap letelte után fordulhat az anyakönyvvezetőhöz, hogy a völegényével kihirdesse. Az igazságügyminister által most kibocsájtott rendelet 18. §-a intézkedik ez ügyben, mondván: "Az anyakönyvvezető megtagadja a kihirdetés elrendelését, ha a bemutatott hatott bizonyítvány vagy bírói ítélet alapján arról győződik meg, hogy a házasság nő térje halálának napja óta, vagy korábbi házassága fölbonntása, vagy érvénytelen nyilváníttása óta a jogerős bírói ítélet keltétől számított tíz hónap még el nem telt." Ez a § még mást is tartalmaz: három kivételt. E három kivétel két elsőjéből kitűnik a tíz hónapig tartó muszáj várakozás oka. Az ok az, hogy nem akarják az új férjeket kitenni annak, hogy az általuk elvett özvegy asszonyok olyan gyermekekkel ajándékozzák meg őket, a kiknek az érdekében még a boldogult fáradozott. Ez az ok áll fönn az elvált

